

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/39/2020
Identifikačné číslo spisu: 713224892
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:713224892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu BICYKLE - SPORT s.r.o. Košice, Dominikánske námestie 5, Košice, IČO: 31 659 209, právne zastúpený JUDr. Štefanom Kseňákom, PhD., advokátom so sídlom Park Angelinum 4, Košice proti žalovanému SPORT 04 spol. s r.o., Švejcárovo námestí 2694/5, Praha - Stodůlky, Česká republika, IČ: 271 41 322, zastúpený Legale advokátní kancelář Mímochoдек & spol. s r.o., Mánesova 10, Praha, Česká republika, IČ: 019 90 624, spolupracujúceho s JUDr. Janou Janíkovou, advokátkou so sídlom K dolnej stanici 7282/20A, Trenčín, v konaní o nekalej súťaži a zaplatenie 33.000 €, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/73/2016-125 zo dňa 31. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 27CbPv/5/2013-75 zo dňa 16. decembra 2015 vyhlásil, že nemá právomoc a konanie zastavil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žaluje nároky z nekalosúťažného konania a ide o nároky z mimozmluvnej zodpovednosti. Miestom, kde došlo podľa tvrdenia žalobcu ku skutočnosti, ktorá zakladá jeho nárok, je Česká republika, pretože k nekalosúťažnému konaniu malo dôjsť v dôsledku oznamu uverejnenému na webových stránkach žalovaného. Tieto sú podľa tvrdenia žalovaného primárne určené pre Českú republiku, čomu nasvedčuje aj sídlo žalovaného a miesto jeho pôsobenia, ako aj tá skutočnosť, že webové stránky sú v českom jazyku. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nedostatok právomoci predstavuje taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto v súlade s citovanými ustanoveniami OSP konanie zastavil.

2 Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pravidlá, podľa ktorých sa určuje príslušnosť súdu v jednotlivých sporoch na území Slovenskej republiky stanovuje Civilný sporový poriadok (do 01.07.2016 Občiansky súdny poriadok) a v prípade

sporov s medzinárodným prvkom príslušnosť súdov určuje zákon č. 97/1963 Z.z. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Od vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie sa Slovensko riadi predovšetkým normami únieového práva, pri určení súdnej príslušnosti v cezhraničných sporoch najmä nariadením Rady č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I), respektíve pre konanie začaté od 10.01.2015 Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Keďže konanie v predmetnej veci sa začalo podaním žaloby na súde prvej inštancie dňa 05. apríla 2013, podľa odvolacieho súdu je potrebné aplikovať ustanovenia Nariadenia Rady č. 44/2001. Odvolací súd vytýkal súdu prvej inštancie, že neprihliadol na osobitný charakter internetu, prostredníctvom ktorého žalovaný poskytol informáciu, ktorú žalobca hodnotil ako nekalosúťažné konanie žalovaného. Rozsah šírenia informácií na internete je univerzálny, pretože umožňuje komukoľvek a kdekoľvek na svete oboznámiť sa s obsahom tam uvedenej informácie. Z obsahu žaloby a predložených listinných dôkazov vyplýva, že informáciu zverejnenú žalovaným na jeho webovej stránke v rovnakom rozsahu zverejnila vo svojej prevádzke aj spoločnosť DOKA ŠPORT s.r.o., Štúrova 16, Košice, proti ktorej žalobca taktiež uplatnil nároky z nekalej súťaže. Odvolací súd vyslovil názor, že nároky žalobcu proti žalovanému a proti spoločnosti DOKA ŠPORT s.r.o. Košice súvisia, a preto je vhodné, aby o nich rozhodoval jeden súd. V tejto súvislosti odvolací súd súdu prvej inštancie vytkol, že neprihliadol na článok 6 ods. 1 Nariadenia, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať, ak ide o jedného z viacerých žalovaných na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.

3 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Žalovaný prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že krajský súd porušil povinnosť vyplývajúcu z § 374 ods. 3 CSP, keď žalovanému nedoručil vyjadrenie odvolateľa k vyjadreniu žalovaného k podanému odvolaniu. Porušenie je tak závažné aj z dôvodu, že odvolací súd svoje odôvodnenie postavil prevažne na tomto vyjadrení, ku ktorému sa dovolateľ nemohol vyjadriť.

4 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle ust. § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

5 Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

7 Podľa § 440 CSP, dovolací súd je dovolacím dôvodom viazaný.

8 Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - iba v prípadoch Civilným sporovým poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a odvolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 113/2012, sp. zn. 2Cdo 132/2013, sp. zn. 3Cdo 18/2013, sp. zn. 4Cdo 280/2013, sp. zn. 5Cdo 275/2013, sp. zn. 6Cdo 107/2012 a sp. zn. 7Cdo 92/2012).

9 Pri uplatnení tézy vyplývajúcej z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce res iudicata „majú zostať nedotknuté“, treba na prípady možnosti prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadieť ako na výnimky z tejto zásady. Aj Civilný sporový poriadok so zreteľom na uvedené upravuje podmienky prípustnosti dovolania a prípady, v ktorých možno právoplatné rozhodnutia napadnúť dovolaním, považuje len za výnimku zo zásady jeho záväznosti a nezmeniteľnosti. Právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade vykladať rozširujúco; na mieste je skôr reštriktívny výklad.

10 Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11 Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

12 Podľa 447 písm. c/, dovolací súd odmietne dovolanie ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13 V zmysle ust. § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo, a to bez ohľadu na závažnosť vady, ktorá je namietaná.

14 Žalovaný dovolaním, v ktorom použil dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ CSP napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

15 V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ust. § 420 Civilného sporového poriadku“ (k uvedenému porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/103/2017 z 29. novembra 2017, uznesenie sp. zn. 8Cdo/131/2017 zo 16. augusta 2017 a uznesenie sp. zn. 8Cdo/89/2018 z 18. júla 2018).

16 Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietaným procesným nesprávnostiam.

17 Úspešnému žalobcovi dovolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v celom rozsahu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.